

Propozycje działań i aktywności w domu dla dzieci z gr. VI

Temat tygodnia; Ach ta pogoda

Środa: 29.04.2020r.

Temat dnia: Pogoda może nas zaskakiwać

Cele

Dziecko:

- dokonuje analizy sylabowej nazw obrazków
- układa obrazki parami
- czyta i nazywa symbole zjawisk pogodowych, prowadzi kalendarz pogody
- wyraża swoje rozumienie świata, zjawisk i rzeczy znajdujących się w bliskim otoczeniu za pomocą języka mówionego, formułuje przykładową prognozę pogody
- bierze udział w zabawie konstrukcyjnej
- liczy obiekty w czasie zabawy i dostosowuje ich sumę do graficznego odpowiednika liczby
- wiąże przyczyny i skutki według chronologii wydarzeń oraz używa określeń typu: najpierw, potem, wreszcie, na końcu
- prawidłowo formułuje zdania podczas opowiadania historyjki
- spostrzega procesy w czasie eksperymentu z tworzeniem chmur
- określa kierunki i ustala położenie przedmiotów w stosunku do własnej osoby, a także w stosunku do innych przedmiotów, rozróżnia stronę lewą i prawą
- rozpoznaje litery, odczytuje krótkie sylaby
- tworzy własne obrazki i kompozycje z wykorzystaniem farb
- obserwuje chmury: kształt, barwę, formę oraz działanie wiatrowskazu

1. Podaj dalej – gra dydaktyczna. Wykorzystujemy kartoniki z obrazkami, np. parasol, termometr, chmura, kalosze, kałuża. Dziecko dzieli wyrazy na sylaby, po podzieleniu wyrazu na sylaby podaje liczbę sylab, z których składa się wyraz.
2. Memo – gra ćwicząca pamięć. Przygotowujemy 10 par kart z różnymi zjawiskami pogodowymi: słońce, częściowe zachmurzenie – słońce z chmurą, deszcz, chmury, mgła, wiatr, grad, deszcz, śnieg, burza. Wszystkie karty leżą rewersem do góry. Dziecko odwraca kartę, pokazuje ją innym, podnosi i odwraca kolejną. Jeśli znajdzie parę, zabiera ją z puli i odkłada na bok. W przypadku gdy karty są różne, wracają do gry, kolejno próbujemy swoich sił. Gra toczy się do chwili sparowania wszystkich kart.
3. Wiosenny kalendarz pogody – codzienna obserwacja i uzupełnianie założonego wcześniej, indywidualnego kalendarza zjawisk pogodowych.

4. Prognoza pogody – zabawa dydaktyczna z komputerem (wspólne poszukiwanie prognozy) lub innym nośnikiem i odtwarzamy profesjonalną prognozę pogody dla Polski. Po jej wysłuchaniu przedszkolaki wymieniają zjawiska pogodowe, które się w niej pojawiły, a także inne elementy składające się na prognozę. Po prezentacji prowadzimy z dziećmi rozmowę: Gdzie można zobaczyć albo usłyszeć prognozę pogody? Kto ją prezentuje? Kto ją przygotowuje? Dla kogo jest przygotowywana? Czy zawsze się sprawdza?. Następnie w uproszczony sposób tłumaczymy, czym zajmuje się meteorolog, a czym – synoptyk: Meteorolog zajmuje się pracą badawczą, analizą warunków, zjawisk atmosferycznych, a synoptyk opracowaniem prognoz pogodowych. Zachęcamy dzieci do stworzenia własnych prognoz, dziecko występuje w roli prezentera i przedstawia innym prognozę dla okolicy. Chętne dzieci próbują własnych sił przy mapie Polski wzbogaconej o symbole pogody.
5. Jaka jutro będzie pogoda? – ciekawostki na temat przewidywania pogody i praca konstrukcyjna – budowa wiatrowskazu. Opowiadamy dzieciom o sposobach odczytywania prognozy przez meteorologów, którzy w swojej pracy wykorzystują nie tylko termometry, deszczomierze, lecz także zdjęcia chmur z satelity. Opowiada o sposobie odczytywania pogody z wiatru i z chmur: Kłębiaste, delikatnie przesuwające się chmurki, które są podobne do kłębków waty, oznaczają piękną pogodę, a szare, niskiechmury zwiastują mglisty dzień. Zbite obłoki przykrywające cały horyzont wróżą deszcz. Także kierunek wiatru może nam podpowiedzieć zmianę pogody. Zachodni wiatr niesie wilgoć, więc może przywiać deszczowe chmury, zaś południowy – suche i gorące powietrze. Najprostszym sposobem, by określić kierunek wiatru, jest zbudowanie wiatrowskazu. Można go wykonać na kilka sposobów. Najprostszy to konstrukcja z patyka i wstążki. Trochę bardziej skomplikowany wykonuje się z kartonu, skuwki od flamastra i druta do robienia na drutach. Spróbujmy go wspólnie wykonać. Oglądamy różne wiatrowskazyna ilustracjach (wykorzystanie Internetu), a następnie wybierają dowolny kształt, który rysuje lub odrysowuje i wycina w dwóch egzemplarzach, kolorujemy, ozdabiamy lub naklejamy kolorowe kształty. Wiatrowskazem może być zarówno prosta strzałka, jak i np. kogut. Następnie dzieci sklejają sylwety, wklejając skuwkę otworem w dół, bypotem móc umieścić w niej drut, a wiatrowskaz mógł się obracać. Przedszkolaki zabierają swój wiatrowskaz do ogrodu, parku. Umieszczamy drut w ziemi i nakładamy na niego skuwkę z sylwetą. Wspólnie obserwujemy działania wiatru.
6. Oberwanie chmury – historyjka obrazkowa. **Karta Pracy nr 3 s.54** Dzieci oglądają obrazki opowiadające zdarzenie z życia Hani, Huberta i ich mamy. Konstruuje opowiadanie, wiążąc przyczyny i skutki według chronologii wydarzeń oraz używając określeń typu: „najpierw”, „potem”, „wreszcie”, „na końcu”. Zastanawiają się nad możliwym zakończeniem. Rysują swoje propozycje, a następnie prezentują na forum. Nadają historyjce tytuł. Zwracamy uwagę na poprawność gramatyczną formułowanych opowiadań. Po wysłuchaniu wypowiedzi dzieci rysują po śladzie zamknięte wzory chmur i kropielek wody. Powstałe szlaczki starannie kolorują według własnego pomysłu.

7. Fabryka chmur – zabawa badawcza. Zadajemy pytanie, Czym są chmury? Skąd się biorą? Czy można samemu je stworzyć?. Wysłuchuje wszystkich pomysłów i propozycji. Proponujemy, by w domowych warunkach stworzyć małą chmurę. Przypomnijmy dzieciom o zasadach bezpieczeństwa w czasie badań z wykorzystywaniem gorących płynów i zachęćmy do uważnej obserwacji. Do czajnika elektrycznego wlewamy zimną wodę i ją gotujemy. Po zagotowaniu przelewamy ją do szklanej miski. Na misce z wodą kładziemy ostrożnie talerzyk z kilkoma kawałkami lodu. Para wodna wydobywająca się z ogrzanej wody zetknie się z zimnym powietrzem i utworzy się chmura. Będzie lepiej widoczna, gdy zasłony w sali będą zasłonięte, a prowadzący poświeci na miskę latarką. Po zakończeniu zabawy prosimy dzieci o komentarz, opowiedzenie kolejnych etapów doświadczenia. Następnie sam tłumaczy, czym są chmury i jak powstają: Chmury to zbiory bardzo małych kropelek wody lub kryształków lodu – tak lekkich, że unoszą się w powietrzu. Powstają, gdy ogrzane, wilgotne powietrze, wznosząc się, ochładza, a para ulegnie skropleniu.
8. Przygotowani na deszcz – ćwiczenie orientacji w przestrzeni i spostrzegawczości. Dzieci wskazują lewą i prawą rękę. Unoszą lewą rękę i wymieniają wszystko, co ona wskazuje, czyli przedmioty znajdujące się po lewej stronie od nich. Podobnie postępuje z prawą ręką. Jeśli mylą strony, może założyć frotki na lewą rękę lub zaznaczyć ją w inny sposób. Następnie dzieci wykonują określoną liczbę kroków w prawo, a potem w lewo pod dyktando. Odwracają się w lewą i prawą stronę, zmieniając kierunek. Dopiero po takiej rozgrzewce zachęcamy do działań na karcie pracy. Dzieci wyszukują i kolorują na niebiesko parasolki, których rączki są skierowane w lewo, a na czerwono – te skierowane w prawo. Otaczają również żółtymi pętlami czapki z pomponem, a zielonymi czapki bez pomponów. Następnie mogą przeliczać je i porównywać, których jest więcej. **Karta Pracy nr 3 s.55**
9. Chmury na niebie – ćwiczenia grafomotoryczno-rozmańcowe. Przygotowujemy dla dzieci papiery dużego formatu lub skleja mniejsze ze sobą. Dzieci malują niebo. Eksperymentują z jedną barwą w kilku odcieniach, uzyskanych przez dodawanie białego lub czarnego koloru, w czasie malowania chmur. Próbuje malować jednocześnie obiema rękami. Wykonują obszerne ruchy. Zamalowują całą powierzchnię kartonu. Po zakończeniu pracy układają kartony z malowidłami tak, by powstał ogromny obraz przedstawiający niebo.

Życzymy udanej zabawy!

Proszę o zrobienie zdjęć wykonanych wiatrowskazów i deszczomierzy i zachowanie ich u siebie lub przesłanie do Galerii na adres: przedszkole176@op.pl z dopiskiem w e-mailu imienia Dziecka i zaznaczeniem numery grupy.